

РЕШЕНИЕ

№ 7068

гр. София, 29.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 16.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **1802** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

В изпълнение определение № 8603/15.07.2021, постановено по адм. дело № 6223/21 на ВАС, съдът следва да съобрази указанията на горната инстанция и да приеме жалба на [фирма] за допустима, тъй като оспорваното писмо с „разпореждания на министър“ на здравеопазването, според състав на ВАС е индивидуален административен акт.

Производството пред АССГ е образувано по жалба на [фирма] срещу Писмо с изх. № МВ-00-9/02.02.2021 г. на министъра на здравеопазването, издадено във връзка със Сертификат № 28/02.02.2021 г. на министъра на здравеопазването и балнеологична оценка № 187/02.02.2021 г. на министъра на здравеопазването за минералната вода, добивана от каптиран естествен извор „Ч. чешма“ - находище на минерална вода „Х.“, [населено място], [община], област П.. Предмет на оспорване са разпореждания на министър на здравеопазването, обективирани в писмо изх. № МВ-00-9/02.02.2021 г. в частта в която е 1. отразено повишено съдържание на „флуорид“ /4,69 mg/l в минералната вода, добивана от водовземно съоръжение, каптиран естествен извор „Ч. чешма“, находище на минерална вода „Х.“, [община], обл. П./, поради което водата се определя като неподходяща за ежедневна употреба за питейни цели; 2. „в случай, че минералната вода от водовземно съоръжение – каптиран естествен извор „Ч. чешма“, находище на минерална вода „Х.“, [населено място], обл. П. е достъпна за обществено ползване и водоналиване на съществуващите пунктове /чешми/, с цел недопускане на здравен риск на населението, да се постави и поддържа трайно предупреждение чрез табела /или по друг подходящ начин/ със следното съдържание

„Минералната вода съдържа флуорид над 1,5 mg/l. Не е подходяща за ежедневна употреба за питейни цели и 3. Лабораторните анализи по микробиологични показатели, следва да бъдат провеждани през интервал от два месеца, по физико – химични показатели минимум 4 пъти в годината през различни сезони, а по радиологични показатели – веднъж годишно

Жалбоподателят претендира за незаконосъобразност на писмото, в което са обективирани сочените разпореждания. Изводите направени в писмото, са следствие от двата сочени административни акта (балнеологична оценка и сертификат), че поради високото съдържание на флуорид - 4.69 mg/l водата е неподходяща за ежедневна употреба за питейни цели са незаконосъобразни, поради което същите не могат да обосноват законосъобразност и на обжалваните с настоящата жалба разпореждания. Доколкото същите се основават и произтичат от незаконосъобразни актове в обжалваните им части, разпорежданията също се явяват незаконосъобразни. Основателността на жалбата се аргументира с решение на АССГ, постановено по адм. дело 1801/2021 г., влязло в сила, с което е отменен сертификат № 28/02.02.2021 г., че „поради високо съдържание на флуорид във водата, минералната вода не е подходяща за ежедневна употреба за питейни цели“. Разпореждането, обжалвано в настоящето производство със същото съдържание и разпорежданията основани на него следва да бъдат отменени също като незаконосъобразни. Поддържа, че с балнеологичната оценка по чл. 75, ал. 3 от Закона за здравето (ЗЗдр.) се удостоверява съставът и свойствата на минералната вода от конкретно водоземно съоръжение на находище на минерална вода, както и целта и начинът на нейното приложение. Твърди, че министърът на здравеопазването няма правомощие да преценява дали водата е подходяща за всекидневна употреба или не. Сочи, че минералните води са храни по смисъла на Закона за храните (ЗХ) и по отношение на тях, това е приложимият специален закон. Позовава се на разпоредбата на чл. 67, ал. 1 ЗХ, според която заключението за фармакологичното и клиничното въздействие на минералната вода - равносилно според него на експертна балнеологична оценка, се изготвя от определено от министъра на здравеопазването лечебно заведение. Счита, че установяването на съдържание на флуорид от 4.69 mg/l, в резултат на което минералната вода е определена като неподходяща за всекидневна употреба, се отнася до фармакологичното, физиологичното и клиничното въздействие на водата върху човешкия организъм, поради което и оценката е следвало да бъде дадена от определено от министъра лечебно заведение. По причина, че с оспорваното писмо се засягат както сертификат № 28/02.02.2021 г., така и балнеологичната оценка, разпорежданията, с които се ограничават правата на жалбоподателя и му се вменяват задължения водят до незаконосъобразност на оспорваното писмо. Съдът след служебна проверка установи – по отношение на балнеологична оценка е налице висяща съдебна процедура пред ВАС, а по отношение сертификат № 28, както се посочи има влязло в сила съдебно решение, с което ОТМЕНЯ сертификат № 28/02.02.2021 г., издаден от министъра на здравеопазването на Р.България, В ЧАСТТА, относно направеното заключение, че поради установено високо съдържание на флуорид – 4,69 mg/l, минералната вода, добивана от водоземно съоръжение каптиран естествен извор Ч. чешма, находище Х., в [населено място], се определя като неподходяща за ежедневна употреба за питейни цели. Според оспорващата страна дадените разпореждания с писмо изх. № МВ-00-9/02.02.2021 г. на министъра на здравеопазването, издадено във връзка със сертификат № 28/02.02.2021 г. на

министъра на здравеопазването, предвид приетата от съдебен състав на АССГ незаконосъобразност на сертификата, по реда на приключил с краен акт съдебен контрол е законово основание да се отменят разпорежданията, обективирани в оспорваното писмо. Искането е за отмяна на разпорежданията и присъждане на разноски.

Ответникът - министър на здравеопазването, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на подадената жалба и моли съда да я отхвърли като неоснователна. На първо място поддържа, недопустимост на оспорването, предвид отсъствие на реквизити на ИАА в оспорваното писмо, но по такова оплакване, съдът е длъжен да съобразява определението на ВАС, налагащо разглеждане на спора по същество. Следващо - намира за неоснователни доводите, че по отношение на условията и начините за използване на водата за питейни цели е приложим Законът за храните и Наредбата за бутилираните натурални минерални води, изворни и трапезни води, предназначени за питейни цели. В тази връзка сочи, че условията за ползване на курортните ресурси, каквито са минералните води, са изрично регламентирани в Закона за здравето. При издаване на балнеологична оценка, не се определя ползването на минералната вода с цел бутилиране, тъй като това следва да бъде направено в процедурата по чл. 67 от ЗХ. По отношение отменения сертификат № 28/02.02.2021 г. с решение на съдебен състав на АССГ, сертификатът е отменен в част „заключение“ – „поради установено високо съдържание на флуорид – 4,69 mg/l, минералната вода, добивана от водовземно съоръжение каптиран естествен извор Ч. чешма, находище Х., в [населено място], се определя като неподходяща за ежедневна употреба за питейни цели“. Сертификатът (в тази част влязъл в сила) се издава и удостоверява, че минералната вода от водовземно съоръжение – каптиран естествен извор „Ч. чешма“, находище за минерална вода Х. и.т.н. може да се използва за бутилиране за питейни цели, при задължително етикетирание, съгласно чл. 22, ал. 3, т.5 от НАРЕДБА за изискванията към бутилираните натурални минерални, изворни и трапезни води, предназначени за питейни цели е предвидено, че ако натуралната минерална вода е със съдържание на флуорид над 1,5 mg/l, на етикета следва да се изпише текстът: „Съдържа флуорид над 1,5 mg/l. Не е подходяща за всекидневна употреба от кърмачета и деца под 7-годишна възраст“. Поддържа се становище, че писмото има инструктивен характер, тъй като издателят му – министър на здравеопазването не може да не съобрази нормативно въведени изисквания - Наредба № 9 от 2001 г. за качеството на водата, предназначена за питейно-битови цели, както и горе посочената Наредба. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено следното.

С договор за предоставяне на концесия върху част от минералната вода от находище Х., общ. Х., обл. П., разкрита чрез водоизточник каптаж Ч. чешма, сключен на 01.06.2001 г., министърът на околната среда и водите, в качеството му на концедент, е предоставил на [фирма], [населено място] /от 02.07.2012 г. [фирма]/, в качеството му на концесионер, особено право на ползване върху минералната вода от находище Х., включително върху водовземното съоръжение каптаж Ч. чешма.

Относно минералната вода, добивана от находище Х., общ. Х., обл. П., разкрита от

водоземно съоръжение каптиран естествен извор Ч. чешма, е издаден сертификат № 28/07.12.2015 г., с който са удостоверени геоложките и хидроложките характеристики, състава и свойствата на посочената минерална вода. В сертификата е отразено, че състава на изследваните микрокомпоненти и стойностите на радиологичните показатели, е в границите на нормите за минерална вода. Водата има стабилен физико-химичен състав и свойства и отговаря на изискванията на Наредбата за изискванията към бутилираните натурални, минерални, изворни и трапезни води, предназначени за питейни цели. Съдържанието на флуорид във водата е 4,61 mg/l. Като заключение в сертификата е посочено, че минералната вода от водоземното съоръжение каптиран естествен извор Ч. чешма, находище Х., общ. Х., обл. П., може да се използва за бутилиране за питейни цели. Срокът на сертификата е 5 години.

С писмо с вх. № 26-00-646/03.06.2020 г. жалбоподателят е сезирал Министерството на околната среда и водите (МОСВ) с искане да бъдат предприети действия пред Министерството на здравеопазването (МЗ) за подновяване на Сертификат 28/07.12.2015 г. за качествата на минералната вода от водоземното съоръжение каптиран естествен извор Ч. чешма, находище Х., общ. Х., обл. П.. Министърът на околната среда и водите с писмо 26-00-646/15.06.2020 г. е уведомил Министъра на здравеопазването за исканото подновяване на основание чл. 4в ЗХ, като е посочил, че няма настъпили промени в част „Експлоатационни ресурси“ и „Санитарно-охранителна зона“.

За осъществяване на процедурата по подновяване на сертификата, зам.-министърът на здравеопазването е разпоредил на компетентните държавни органи да извършат съответните проверки, като бъдат взети проби от водоземното съоръжение за извършване на лабораторни изпитвания за състава и качествата на водата.

От РЗИ-П. са извършили съответните изпитвания, за които са представили от изпитване № П-984/14.08.2020 г. /за коли форми, ешерихия коли, ентерококи, сулфидредуциращи кластридии, псевдомонас аеругиноза, брой колонии на жизнеспособни микроорганизми и активна реакция/ и № П-984-1/14.08.2020 г. /за сероводород и сулфиди и свободен въглероден диоксид/.

От Националния център по радиобиология и радиационна защита са представени протокол за контрол на радиологични показатели на вода № W 115a/23.11.2020 г. и издаден въз основа на протокола сертификат за контрол № W 115a/23.11.2020 г., както и протокол за контрол на радиологични показатели на вода № W 115b/23.11.2020 г. и издаден въз основа на протокола сертификат за контрол № W 115b/23.11.2020 г. Представено е и становище относно използването на минералната вода от водоземно съоръжение каптиран естествен извор Ч. чешма, находище Х., общ. Х., обл. П., в което е отразено, че минералната вода съответства на изискванията на чл. 18, ал.3 от Инструкция № 34 на МЗ за хигиена на спортните обекти и екипировка, както и на чл. 7, ал.2 от наредба № 14 за курортните ресурси, курортните местности и курортите, поради което минералната вода може да бъде използвана без ограничения за питейни, хигиенни, лечебни, профилактични, рехабилитационни и спортно-рекреационни цели. Представено е експертно становище от Н., направено в следствие на изпитване на водата, обективизирано в протокол за изпитване № 240/08.09.2020 г. В протокола е отразено съдържанието на флуориди във водата в размер на 4,69 +/-0,05 mg/l. В експертното балнеологично становище като препоръки и насоки за употреба на водата се сочи, че използването ѝ е възможно при системен химичен, микробиологичен, санитарно-хигиенен и при нужда – радиологичен контрол. Информация е

предоставена и от Изпълнителната агенция по околна среда към МЗ, като е приложен протокол за изпитване № 01-1616/26.08.2020 г.

Заместник - министърът на здравеопазването е изготвил доклад изх. № МВ-00-9/28.01.2021 г., с който на вниманието на министъра на здравеопазването е представена балнеологична оценка № 187/02.02.2021 г., както и проект на сертификат, с предложение (за подпис) да се приеме балнеологичната оценка и сертификата. В балнеологична оценка са посочени геоложките и хидроложките характеристики, състава и свойствата на посочената минерална вода. Съдържанието на флуорид във водата е 4,69 mg/l. Отражено е, че състава на изследваните микрокомпоненти и стойностите на радиологичните показатели, е в границите на нормите за минерална вода. Посочено е, че поради установеното високо съдържание на флуорид, водата се определя като неподходяща за ежедневна употреба за питейни цели.

Производството е приключило с издаване на балнеологична оценка № 187/02.02.2021 г. на министъра на здравеопазването и сертификат № 28/02.02.2021 г. В балнеологична оценка са посочени геоложките и хидроложките характеристики, състава и свойствата на посочената минерална вода. Съдържанието на флуорид във водата е 4,69 mg/l. Отражено е, че състава на изследваните микрокомпоненти и стойностите на радиологичните показатели, е в границите на нормите за минерална вода. Посочено е, че поради установеното високо съдържание на флуорид, водата се определя като неподходяща за ежедневна употреба за питейни цели.

Сертификат № 28/02.02.2021 г., се издава за срок от 5 години, считано от датата на издаването му - 02.02.2021 г., като удостоверява, че минералната вода добита от К. „Ч. чешма“, находище за минерална вода „Х.“, [населено място], община съща, обл. П. отговаря на геоложко и хидроложки характеристики; състав и свойства, което е правопораждащ факт за издаването му.

Във връзка с издадените в полза на жалбоподател балнеологична оценка и сертификат, позитивни административни актове, ответник е изпратил и оспорваното писмо, в което се съчетават есенциално двата акта, като се препоръчват превантивни мерки с оглед спазване правило по опазване общественото здраве, в каквато обвързаност са оспорваните разпоредения.

Оспорваното писмо с приложенията е връчено на представител на жалбоподателя на 04.02.2021 г.

Жалбата е подадена на 18.02.2021 г., чрез ответния орган.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е поцесуално допустима.

Насочена срещу годин за оспорване административен акт (според отменителното определение на ВАС), подадена от лице, имащо правен интерес от оспорването на балнеологичната оценка, тъй като тази оценка има връзка с начина на използване на минералната вода за питейни цели, включително неограниченият кръг от лица, които се явяват потребители и честотата на потреблението, т.е. свързана е с обема на упражняване на предоставените на дружеството концесионни права. /в този см. Определение № 12397/07.10.2020 г. на ВАС по адм. д. № 8271/2020 г./ Относно компетентността на Административния съд да разглежда акт на министъра на здравеопазването, е налице съдебна практика по сходни оспорвания, а именно опр. № 13264/08.10.2019 г., поставено по адм.д. № 10626/2019 г. на ВАС, VI, поради което и с оглед правилата за местна подсъдност, АССГ е компетентен да разгледа жалбата от [фирма]. Жалбата е подадена в срока на оспорване на административните актове, за

което са представени доказателства.

Разгледана по същество, жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид заявените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорения административен акт на всички основания за законосъобразност, съдът достига до следните изводи.

От отменителното определение на ВАС, във връзка с определение на този съдебен състав, че писмото не е ИАА, съдът е длъжен да изпълни указанията на горния съд, като цени разпорежданията на министър на здравеопазването като актове, с които се засяга правната сфера на жалбоподателя, затова, че следва да се съобрази в дейността си с тях, което според касационен състав засяга негови права и законни интереси.

В конкретиката на разпорежданията – жалбоподател възразява законосъобразността им.

В текста на оспорваните разпореждания е посочено, че същите са съобразени и обусловени от балнеологична оценка № 187 от 02.02.2021 г. и сертификат № 28/02.02.2021 г., издаден от министър на здравеопазването. Същевременно същите възпроизвеждат, включително в оспорваната част оценката, за която се твърди, че е незаконсъобразна, че поради „установено повишено съдържание на „флуорид“ / 4.69 mg/l / водата се определя като неподходяща за ежедневна употреба за питейни цели“.

Същата предопределя и дадените разпореждания в оспорваната част. Количеството флуорид не се оспорва, като установено в хода на административната процедура. Прави се оплакване, че разпорежданията на ответника, за които се приема, че засягат правата и законните интереси на жалбоподател са издадени без законово основание – няма посочено такова. Оспорваното писмо МВ-00-9/02.02.2021 г., балнеологична оценка № 187/02.02.2021 г., както и сертификат 28/02.02.2021 г. са издадени от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл. 75, ал. 3 от ЗЗдр. и в предписаната от закона писмена форма, поради което не са налице основания за отмяна или обявяване на нищожност на акта на основание чл.146, т.1 или т.2 от АПК.

При издаването им не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила, установени в чл. 75, ал. 3, ал. 8 от ЗЗдр. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административно-производствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган, каквито нарушения в случая не се установяват, поради което не е налице и основания за отмяна по чл.146, т.3 от АПК. Писмото е връчено на жалбоподател, заедно с приложенияте към него БО и сертификат. От приключили и неприключили спорове между страните и свързана с жалбоподател ТПК „Х.“ споровете по това дали са законосъобразни действията на министър на здравеопазването и издаваните БО и сертификати, съобразно практиката на ВАС преимуществено се приема, че актовете на ответника са ревизирани по реда на съдебния контрол.

Доколкото оспорваните разпореждания в настоящето производство се основават на определени от съда по адм. дело № 1801/2021 г. по описа на АССГ като незаконсъобразни констатации по сертификат № 28/02.02.2021 г., че „поради високо съдържание на флуорид във водата, минералната вода не е подходяща за ежедневна употреба за питейни цели“ разпореждането, обжалвано в настоящето производство със същото съдържание и разпорежданията основани на него следва да бъдат отменени също като незаконсъобразни. Съдът е обвързан от решението по адм. дело 1801/21 г., тъй като постановения съдебен акт в частта, с която се отменя сертификат

28/21 г. ex lege предрешава и спора по настоящото производство в тази част. Друг въпрос е, че в тази част според съда няма разпореждане, тъй като се констатира, че от установеното съдържание на флуорид водата се определя като неподходяща за ежедневна употреба за питейни цели. Тази констатация в абзац 3, стр. втора от оспорваното писмо няма разпоредителна част, но предрешаването на спора в тази част не дава възможност за обсъждане и тълкуване дали има или не разпореждане на ответника.

Оспорваната преценка на административния орган, че „поради установеното високо съдържание на „флуорид“ /установена стойност от 4.69 mg/l / водата се определя като неподходяща за ежедневна употреба за питейни цели“ не се основава на нормативен акт от действащото законодателство и не съдържа правно основание за нейното издаване, поради което е незаконосъобразна. В действащото законодателство липсва норма, която да определя, че съдържание на флуорид в минералната вода над определен показател е „високо“, от една страна, а от друга, липсва норма, която да определя, че минерална вода с „високо“ съдържание на флуорид е неподходяща за ежедневна консумация. Единственият нормативен текст, който третира случаите на неподходящо използване на водата за питейни цели в зависимост от процентното съдържание на флуорид е текстът на чл. 22, ал. 5 от Наредба за изискванията към бутилираните натурални минерални, изворни и трапезни води, предназначени за питейни цели. Съгласно посочената разпоредба „ако натуралната минерална вода е със съдържание на флуорид над 1.5 mg/l, се изписва текстът /на етикета/: „Съдържа флуорид над 1.5 mg/l. Не е подходяща за всекидневна употреба от кърмачета и деца под 7 - годишна възраст.“ Т.е. законодателството диференцира, случаят в който водата се третира като неблагоприятна за ежедневна употреба, поради по-високо над нормата от 1.5 mg/l съдържание на флуорид само по отношение на кърмачета и деца под 7 -годишна възраст. В Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25.10.2011 г. за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията, също са нормирани дневните референтни количества за прием на витамини и минерали от възрастни (Приложение XIII). Според Регламента дневното референтно количество за прием на флуорид с храната е 3,5 мг. Минералната вода е храна, §1, т. 4, б. „р“ ДР ЗХ,, то безспорно към нея са приложими установените с Регламент (ЕС) № 1169/2011 референтни стойности за дневен прием на минерали. В случая съдържанието на флуорид в минералната вода добивана от К. „Ч. чешма“ надхвърля стойностите, установени с Регламент (ЕС) № 1169/2011. Съдът не приема, че ответник е издал незаконосъобразно разпореждане, да се постави на видимо място предупредителна табела, ако извора е общодостъпен, че с оглед надвишеното в пъти съдържание на флуорид. Министърът на здравеопазването ръководи националната система за здравеопазване и осъществява контрол върху дейностите по опазване здравето на гражданите и държавен здравен контрол, а разпореждането в тази част 1. е под условие; 2. изцяло с превантивен характер, с цел недопускане на здравен риск за населението; 3. поставя приоритет на общественото здраве над търговския интерес. В случая, министър на здравеопазването действа при обвързана компетентност при

издаване на сертификата, но писмото е в пределите на оперативната му самостоятелност, а на следващо място високото съдържание на флуорид предполага превантивна, а не забранителна мярка. При тези факти законосъобразно и в съответствие с целта на закона в тази част, по отношение това разпореждане съдът намира че жалбата е неоснователна. Обосновано, като следствие от издадената балнеологична оценка, с писмо с изх. № МВ-00-9/02.02.2021 г. е възложено поставянето и поддържането чрез табела (или по друг подходящ начин) на следното предупреждение: „Минералната вода съдържа флуорид над 1,5 mg/l. Не е подходяща за ежедневна употреба за питейни цели.“ Както е посочено и в писмо с изх. № МВ-00-9/02.02.2021 г., целта на предупреждението е недопускане на здравен риск за населението, което ще ползва достъпните за обществено ползване и водоналиване пунктове. Твърдението на жалбоподателя, че не бил адресат на подобно задължение, тъй като нямал отношение към свободното потребление на минералната вода от обществено достъпните пунктове (чешми) е неоснователно. Също така не става ясно как с поставянето на предупреждение на обществено достъпните пунктове (чешми) с посоченото по-горе съдържание ще се засегнат интересите на концесионера, и по-конкретно търговския оборот, който жалбоподателят реализира чрез продажбите на пазара. Посочените пунктове (чешми) са за обществено ползване на минерална вода и то безвъзмездно. По никакъв начин с поставянето на предупреждение на обществено достъпните пунктове (чешми) не се засяга бутилирането на минералната вода и реализирането ѝ на пазара. Ето защо са неоснователни оплакванията на жалбоподателя за намаляване на размера на печалбите, които може да реализира в резултат на продажбите на бутилирана минерална вода. Съгласно приложение 3 към чл. 6 от Наредбата за изискванията към бутилираните натурални минерални, изворни и трапезни води, предназначени за питейни цели, в което са определени естествено присъстващи съставки в натуралните минерални води и максимални стойности, които, ако бъдат надвишени, биха представлявали риск за общественото здраве, максимално допустимото количество флуориди е 5,0 mg/l. Следва при надвишена норма на такова съдържание да се забрани употребата на вода от водоизточник с такова съдържание, но не е забранено по законов ред да се предупреждава ползвателя на общодостъпен водоизточник за завишено съдържание на вещество флуорид, близко до максимално допустимото.

По отношение на третото, според жалбоподател разпореждане - Лабораторните анализи по микробиологични показатели, следва да бъдат провеждани през интервал от два месеца, по физико – химични показатели минимум 4 пъти в годината през различни сезони, а по радиологични показатели – веднъж годишно.

Според жалбоподател тези разпореждания са необосновани и издадени при несъобразяване с целта на закона да се гарантира спазването на нормативните изисквания за производство и търговия с храни с оглед защита на здравето и интересите на потребителите, а са в отклонение от нормативните изисквания като се налагат прекомерни и необосновани мерки по проверки показателите на водата в утежнение на ползвателя на водовземното съоръжение и при липса на каквито и да е било данни, които да налагат подобен засилен и утежнен режим на мониторинг. Съгласно чл. 31, ал. 1, т. 1 от Наредбата за изискванията към бутилираните натурални минерални, изворни и трапезни води, предназначени за питейни цели в хода на технологичния процес лицата, които произвеждат бутилирани води, извършват контрол на водата при водоизточника в случаите на натурална минерална вода и

изворна вода: по физико-химични показатели - ежегодно, по радиологични показатели - веднъж на 3 години и по микробиологични показатели - веднъж месечно; Дадените разпореждания в оспорваното писмо - да се извършват лабораторни анализи по физико-химични показатели минимум 4 пъти в годината противоречи на установеното в Наредбата по чл.31, ал.1, т. 1 да се извършва ежегодно и показва четирикратно завишаване на мониторинга; дадените разпореждания за извършване на лабораторни анализи по радиологични показатели ежегодно противоречи на установената в Наредбата честота - веднъж на три години и показва трикратно завишаване на мониторинга. Във връзка с необходимостта от провеждане на системен химичен, микробиологичен и радиологичен контрол, съгласно писмо изх. № МВ-00-9/02.02.2021 г., е дадено указание както към [фирма], [населено място], така и към Регионална здравна инспекция - П., че следва да разработят съвместна програма за мониторинг. В тази част разпореждането не е обосновано с приложима нормативна разпоредба. Приложимостта на чл. 31, ал. 1, т. 1 от Наредбата не предвижда такава честота на проверки, поради което съдът приема основателно оплакването в тази част и разпореждането следва да бъде отменено. Нормативно, в сочената Наредба не е предвидено какво значи „системен“ контрол, а извлечено от общото понятие е три и повече пъти да се извършва определено действие, целящо правен резултат. Честотата на проверките по чл. 31, ал. 1, т. 1 от Наредбата не е посочена като „извършвани най-малко“, а е с фиксирани честоти на проверки. Естествено е, че при установени изменения в характеристиките на пробите, РЗИ е орган, който може да даде предписания и приложи превантивни мерки.

От изложеното, съдът намира, че жалбата е частично основателна и следва да се уважи като се отмени разпореждането, обективизирано в оспорваното писмо относно, провеждани лабораторни анализи по микробиологични показатели през интервал от два месеца, по физико –химични показатели минимум 4 пъти в годината през различни сезони, а по радиологични показатели – веднъж годишно, както и в частта – отразено повишено съдържание на „флуорид“ /4,69 mg/l/минералната вода, добивана от водовземно съоръжение, каптиран естествен извор „Ч. чешма“, находище на минерална вода „Х.“, [община], обл. П./, поради което водата се определя като неподходяща за ежедневна употреба за питейни цели. В останалата част по отношение „в случай, че минералната вода от водовземно съоръжение – каптиран естествен извор „Ч. чешма“ находище на минерална вода „Х.“, [населено място], обл. П. е достъпна за обществено ползване и водоналиване на съществуващите пунктове /чешми/, с цел недопускане на здравен риск на населението, да се постави и поддържа трайно предупреждение чрез табела /или по друг подходящ начин/ със следното съдържание „Минералната вода съдържа флуорид над 1,5 mg/l. не е подходяща за ежедневна употреба за питейни цели“, жалбата е неоснователна и се отхвърля.

По отношение претенциите за разноски – такива са направени от двете страни – за жалбоподател в размер на 2000 лева, с възражение за прекомерност от страна на представителя на ответника. Съдът намира възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение основателно. С оглед правната сложност съдът като взе предвид и липсата на материален интерес, намира, че претендираното адв. възнаграждение от 1800 лева следва да се редуцира до минималния размер по чл.8, ал. 3 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения – 500 лева. Присъждат се и разходите по платени държавни такси – общо 200 лева. В полза на министерство на здравеопазването се присъждат разноски

за юрисконсултско възнаграждение в размер на 35 лева.

Мотивиран от изложеното, съдът

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] ЕИК[ЕИК] разпореждания на министър на здравеопазването, обективирани в писмо изх. № МВ-00-9/02.02.2021 г. **в частта** „е установено повишено съдържание на „флуорид“ /4,69 mg/l//минерална вода, добивана от водоземно съоръжение, каптиран естествен извор „Ч. чешма“, находище на минерална вода „Х.“, [община], обл. П./, поради което водата се определя като неподходяща за ежедневна употреба за питейни цели и **в частта** провеждани лабораторни анализи по микробиологични показатели през интервал от два месеца, по физико –химични показатели минимум 4 пъти в годината през различни сезони, а по радиологични пиказатели – веднъж годишно.

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма] ЕИК[ЕИК] в **останалата част** - „в случай, че минералната вода от водоземно съоръжение – каптиран естествен извор „Ч. чешма“ находище на минерална вода „Х.“, [населено място], обл. П. е достъпна за обществено ползване и водоналиване на съществуващите пунктове /чешми/, с цел недопускане на здравен риск на населението, да се постави и поддържа трайно предупреждение чрез табела /или по друг подходящ начин/ със следното съдържание „Минералната вода съдържа флуорид над 1,5 mg/l не е подходяща за ежедневна употреба за питейни цели“.

ОСЪЖДА Министерство на здравеопазването да заплати на [фирма] ЕИК[ЕИК] сумата 700 (седемстотин) лева разноски.

ОСЪЖДА [фирма] ЕИК[ЕИК] да заплати на Министерство на здравеопазването разноски в размер на 35 (тридесет и пет) лева

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е постановено.

Съдия: